

Jön és viszi?

Hurrá, nem kell többé se a rádiót, se a tévét, se az ablakot kinyitni ahhoz, hogy információt szerezzünk az időjárásról, vagy hogy szórakozva töltsük el szabad óráinkat! Mindehhez elég egy közepesen tiszta ablak. A többi kellek — kevés kivételtől eltekintve — adott. Ahol mégsem, kérjenek tanácsot a szerencsés helyi adottságokkal rendelkezőtől — lehetőleg az Odessában lakóktól. Ott, de a város egyéb pontjain is különböző nagyságú, alakú és színű papírgöngyölegek, konzervdobozok, műanyag edények, esetleg rongycafatok segítik az óvatos lakókat, akik meg kívánnak győződni a szél irányáról, erősségéről, mielőtt kitennék lábukat az utcára. Ezek az aprócska, más népek által még hulladéknak használt hasznos tárgyak így a legfőbb érték, az ember egészségének őreivé is válnak. Segítségükkel pillanatokon belül el lehet dönteni, mely ruhaneműk felöltése a legidősebb. Ki-ki a neki legjobban tetsző „segédeszköz” választja megfigyelése tárgyául — választék ebből bőven akad. A lényeg az, hogy minden esetben a kismamák, konzervdoboz, vagy salakdarab viselkedéséből vonjon le következtetéseket a szemlélő, mert így kap csak csalhatatlan eredményeket. Attól nem

kell tartania senkinek sem, hogy másnapra esetleg el-tűnik a kiválasztott „tárgy”. Odesszában például egy hónappal ezelőtti ismerősöm, a szardiniás doboz köszönt rám a mi-nap a ház sarkán. Az ő helye nehezen változik, hiszen csak erősebb szélmozgástól hagyja továbbgúrtani magát. Epp ezért leg-célszerűbb papírdarabot választani, ez pontosabb, a szél minden rezdülésére reagál. És egyébként is kedves látvány — különö-sen forgószél idején, ha az ember látja a sok kerge-tőz tarkaság közt a maga szemetét is. Vagy unatkozó perceiben a sportrajongó csak az ablakhoz áll, s máris szurkolhat kedven-cének, a lila-fehér papír-göngyölegnek, amint éppen kicszelezi azt a tarka rongy-darabot. Ilyenkor el lehet révedezni azon is, hogy lám-lám, ennek aztán van állóképessége! Mert a hó alól is kitört.

Nem akarom elszomorí-tani a kétségtelenül hasz-nos és kedvesen pajkos — szemetekkel összenőtt há-zak lakóit —, de úgy hírlik, hogy hatalmas szemét-szállító autók szállják meg — még ezen a héten — a kukatartályok környékét, és elszállítják a tartályok-ban rejtőző „lehetősége-keket”. Komolyan: éppen ideje már!

Ch. A.



Pillantás a zárt ajtó mögé

Van-e közünk ahhoz, ami a családok ügye? — veti fel a gondolatot szenvedélyes hangú levelében N. Irén tanítónő, aki arról ír, mimin-dent tapasztalt családlátogatáskor. Sokan úgy vélik, hogy a zárt ajtó mögött, az otthonokban történő események nem tartoznak más-ra, csak a családra. Pedig mit mesélnek a gyerekek? „Apuka iszik, de anyuka még jobban és folyton veszekednek”, vagy: „Apuka nem ad pénzt, már megint tartozunk mindenkinek. Ebéd helyett egy pohár te-jet kapok, mert nem jut másra”. Egy kislánya meg azt mesélte, hogy apját min-denfélre bugrisnak elmondja az édesanyja a testvérek előtt. Volt olyan család, ahol családlátogatáskor a tanító néni varrta fel a gyere-kek gombjait, mert „az anyuka nem ér rá”. S hány gyerek kerül lelki válságba azért, hogy kis kalandok miatt felbomlik a család! Mennyi durva beszédet hal-lanak a gyerekek, milyen sok családi perpatvar viseli meg idegeiket! Hányan szenvednek szüleik „ideges-sége”, következetlenségei miatt, milyen sok gyerek nő fel szeretetlenségben! — megannyi felkiáltójellel vég-ződő mondat a levélben, frójuk pedagógus szívvel védné, óvná tanítványait az életre szóló gyerekkori lelki sérülésektől.

Mit lehetne hozzátenni? Mindenki ismer olyan csa-ládot, ahol pillanatonként „változik a légnyomás”. A közelmúltban megjelent egy nagyszerű szakkönyv, Mérei —Binét: Gyermeklélektan című munkája. Egy hosszú kísérletorozat tanulmányát hadd idézzük fel belőle: az

Új formában jelentkezik a Délmagyaror-szág olvasóinak fóruma ezentúl, közel egy évtized után búcsút mond az Olvasóink írják, a Gyorsposta és a Válaszol az illetékes rovat, a heti postát egy alkalom-mal adjuk majd közre, a teljes választékot együtt — olvasóink véleményét, kérését, a megíráltak választ, szerkesztői üzeneteket. Az új rovat beköszöntőjeként elmondjuk, hogy a heti 20-30 levélből ezentúl is válo-gatunk kell és elsősorban a közérdeket szol-gáló frásoknak biztosítunk helyet, sok olva-sóknak fogunk ezentúl is levélben válaszol-ni. Továbbra sem közölhetünk leveleket tel-jes terjedelemben. Mondandójuk esszenciáját összefoglaljuk, a levelek tartalmát hűen ad-juk vissza — ez bizonyára biztató azoknak is, akik bár mondanivalójukat fontosnak tar-tják, mégsem szokták megírni, mert az írás-ban járhatlanok, fogalmazásukat nehézkesnek vélik.

Változtatlanul kérjük olvasóinkat, hogy olyan ügyben, amelyet az illetékes hivatalban meg-nyugtatóan elintéznek, vagy panaszoknyvi bejegyzés alapján kivizsgálunk, ne a szer-kesztőséghez forduljanak. Nem tudunk segí-teni akkor sem, amikor hatósági intézkedés oldhatja meg gondjait. Hangsúlyozni sze-retnénk továbbá, hogy változtatlanul kérjük: nyílt sálakkal küzdjenek panaszosaink, név-telen levelekkel nem tudunk foglalkozni, el-lenben ígérhetjük, diszkrétan tartjuk azoknak a kívánságát, akik nem szeretnék, hogy tel-jes nevük a közölt levélben szerzőként sze-repeljen.

Szerénytelenség nélkül állíthatjuk, hogy en-nek a rovatnak az „elődel” sok olyan ügy-ben eligazították olvasóinkat, sok olyan ba-jon segítettek, amely másképp nem jutott volna dűlőre. Ezt szeretnénk — többek kö-zött — továbbra is szolgálni azzal, hogy olvasóink leveleinek nyilvánosságát biztosítsunk.

Kisbabák és kismamák

A héten még két levelet kaptunk gyerekek ügyében, ezúttal a legapróbbakról lesz szó.

Hároméves kislányával utazott villamoson O. Pálné (Lenin krt. 18.) és bár sok fiatal férfi is ült a kocsiban, senki nem gondolt arra, hogy a kicsi lány még kevés-

bé mozgó „talajon” sem tud sokáig állni. Végül a kala-uzt kellett megkérni, szójon egy ülőhely érdekében, de bár ne tette volna! Ha hi-szik, ha nem — így is min-denki másról várta az ülő-hely átadását!

Sziládi Antal (Hétvezér utca 21.) pedig a vasutasok-kal vívott csatát háromhó-napos kislány érdekében. Ugyanis nem akarták fel-venni a babakocsit személyi poggyászként a nagyállomá-son, mondván: nem tudják, van-e poggyászkocsi a sze-relvényen. A málházótól a pénztárosig és a forgalmis-táig egy sem akadt a vas-utasok között, aki belátta volna, milyen nehéz télen ilyen kicsi gyerekekkel utazni, s legalább segítettek volna „ügyintézni”. A befutott szerelvényen poggyászkocsi persze volt és olvasónk az utolsó pillanatban sajátke-zűleg rakta fel rá a kis ba-bakocsit. És most kérdezi: hát tulajdonképpen miért is bosszantották a vasutasok?

Egy cikk — három válasz

Mint a Szóke ciklon cím-mel írtunk december 30-i számunkban arról, hogy az ifjúsági presszóban egy ré-szeg fiatal lány volt. Három választ is kaptunk rá.

Szabó József, a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat igazgatója leírja, a fiatal lány is felelős azért, hogy így lerészegedett, s tulajdon-képpen nem lehet pontosan megállapítani már, hogy is történt. Leírja a vendég-látó vállalat igazgatója azt is: vajmi kevés segítséget, ötletet kapott a vállalat ah-hoz, hogy valóban a fiatalok kulturált szórakozóhelye le-gyen az ifjúsági presszó. Igaza van: az ifjúsági szer-vezet képviselőivel meg kel-lene beszélni, mi legyen a jövője ennek a szórakozó-helynek!

Mogyorósi József is rea-gált a cikkre. Leírja levelé-ben, hogy bár nem törzs-vendége a játékkaszinónak, de többször volt ott és az asztaltársaságukkal kétszer is megtörtént, hogy 8 óra után igazolványt kértek, s aki nem töltötte be 18. évét, azt szép csendesen kitessé-kelték.

A cikk szerzője is kapott egy kétoldalas levelet, mé-g hozzá a „Szóke ciklontól”, aki ugyan nem óhajtotta magát megnevezni, sőt

összinte megbánást és önkri-tikát sem érezhettünk leve-léből, az viszont becsületé-re válik, hogy bevallja: nem a játéktérben lta le magát „önkivületi állapot-ba”, hanem egy barátjáné-nél öntött fel a garatra. Az a kikötése, hogy ne tartsuk őt „felelőtlen, értéktelen ti-zenévesnek” — levele után ez már nem is esik annyira nehezünkre...

Ilyen ciklonvihar keletke-zett a Szóke ciklon cikkből. Ez is mutatja, hogy a fiatal-ok megszerették és igény-lik ezt a szórakozóhelyet. De rajtuk is múlik, hogy vigyázzanak jó hírüvére!

Egy fedél alatt

Sok a vita, a perpatvar főbőrök és albőrök, ház-tulajdonosok és bérlok kö-zött. A héten S. István (Bé-csi krt.) és K. Mihályné (Borbás utca 16.) is emiatt fordult hozzánk.

Többször írtunk arról, nem vezetne célra, ha ilye-smibe mi beleszólnánk. Tud-va tudjuk, hogy aki bajban fordul hozzánk segítségért, az zokon veszi az ilyen vá-

laszt. De higgyék el, hogy szomorú tapasztalatok mondatják ezt velünk. Azt viszont megismételjük, hogy bérloknek felmondani csak cserelakás felajánlásával le-het, és hogy a bérbeadó el-len is lehet birtokháborítás miatt eljárást indíttatni. Birtokháborítási viták ügyé-ben a kerületi tanácsok igazgatási osztályához is le-het fordulni.

Elveszett hetek?

Veszélyeztetett terhesnek nyilvánították B. Józsefné olvasónkat és több mint két hónapi betegállományban volt kislája születése előtt. Most nem kapja meg a 20 hét szülési szabadságot — írja —, csak 16 hetet. Jo-zos-e ez az eljárás? — kér-dezi.

Ha a szülés napjáig táp-penzes beteg volt, akkor a szülést megelőző 28 napot

be kell számítani a szülési szabadságba, s csak a meg-maradó 112 napra jogosult. De nem lehet a szülési sza-badságba beleszámítani a táppénzes időt, ha a kisa-ba születése előtti 28 napon belül keresőképes volt, dol-gozott. (Ebből a szempont-ból nem tekinthető munka-vevőnek a fizetési és fi-zetés nélküli szabadság!)

Üzenetek

Dr. Szmolenszky László (Partizán utca 2.): Kiegészí-ti a hibás s korlással nem rendelkező lépcsőkről írott cikkünket azzal, hogy az egyetem i könyvtár feljáró-jának (Dugonics tér) is ez a „betegség”. Írta: köztesz-szük a panasz.

Farkas Ferenc (Széchenyi tér 5.): Levelét továbbítjuk a gyámhatósághoz, választ és intézkedést ők jogosultak adni.

B. Béla (Lenin krt.) a sza-

badság kiadásáról a Munka Törvénykönyve rendelkezik, s ez a magánmunkáltatókra is kötelező: a magánmun-káltatók alkalmazottjának ugyanúgy jár rendes alap-lának (Dugonics tér) is ez a „betegség”. Írta: köztesz-szük a panasz.

Schimanovszky Károlyné (Kistisza utca 13.) kérdését nem tudjuk elbírálni, szí-veskedjék a javaslattal, il-letve kérelem a gázművek-hez fordulni.

Az előzőkhez hasonló rendszerben (vállalati költ-ségén)

rövidített tehergépjármű-vezetői tanfolyamot

SZERVEZÜNK SZEGEDEN, VÁSÁRHELYEN. Sze-mély- és tehergépjármű-vezetői engedély megszer-zését, és a tanfolyam idejére fizetést biztosítunk. Jelentkezés: VOLÁN 10. sz. VÁLLALAT, SZEGED, Bakay N. u. 48. I. em. 17. VÁSÁRHELY, Lenin u. 33. SZENTES, MAKÓ, CSONGRÁD főnökség. KIS-TELEK kirendeltség.

xS 205 001

Megalakult a dzsesszklub

Hétfőn este, a szegedi Saji-tóház klubjában megalakult a dzsesszklub. Nem újszülött, mégiscsak nem is egyetlen gyermeke az újságíróklub-nak. A város képzőművészeit vitára szólító Művészklub testvéröccse. Mindkettő ha-vonta tartja összejöveteleit. Szeretnénk, ha a dzsessz-klub átörökölné a Művész-klub azon szerencsés tulaj-donságait, melyek a hasonló érdeklődésű művészetbará-toknak régóta rendszeres fórumot biztosítanak.

A lehetőségek adottak. A A dzsesszbarátok körének kuriozitása, és a hétfői ala-kuló est oldott hangulata, népszerűsége egyaránt ga-rancia. A klub működésének profilja nagyjából tisztázott, s a jövőben sem tehetünk másként: maguk a tagok döntsék el, válasszák meg, milyen arányban kapjon hely-et az élő- és magnózene, az érdekesebb események rövid ismertetése stb. A klubot az Ifjúsági Ház pat-ronálja, a Hangfalemezbolt ki-sorsolando felvételei színesítik. Nacionáléjához tartozik még: közel százfőnyi tagsá-gát zömmel szegedi dzsessz-kedvelők alkotják, de talá-lunk köztük pestieket, kecs-kemetieket, szentesieket. A

hétfői programban dr. Ve-tőház klubjában megalakult a dzsesszklub. Nem újszülött, mégiscsak nem is egyetlen gyermeke az újságíróklub-nak. A város képzőművészeit vitára szólító Művészklub testvéröccse. Mindkettő ha-vonta tartja összejöveteleit. Szeretnénk, ha a dzsessz-klub átörökölné a Művész-klub azon szerencsés tulaj-donságait, melyek a hasonló érdeklődésű művészetbará-toknak régóta rendszeres fórumot biztosítanak.

I. N.

Tévéhíradó à la Belgrád

Esténként kattogtatok.

Ha megunom a 11-es csa-tornán hozzánk érkező bu-dapesti műsort, átváltok az 5-ös csatornára, amelyen Sztár tévének a belgrádi adást fogja. Esténként kat-togtatok, s ezt ugyancsak gyakran teszem, mert a belgrádi műsor — legalábbis tapasztalataim szerint — jó műsor, programpontjaiban sok dokumentumfilmmel, sorozatadással, sportközve-títéssel.

A belgrádi tévé műsorából egyedül az esti híradó sze-retem kevésbé. Azért sze-retem kevésbé, mert már hosszú évek óta egy újsá-g-szerkesztőség képét akarja a néző elé tárni — íróasztá-lokkal, az íróasztalok mö-gött ülő, papírjaikat rakos-gató, golyóstollakkal forgató műsorvezetőkkel, kommentátorokkal, bemondókkal. Fő-képp a híradó befejező pil-lanatait nem szeretem, mert akkor mindig jön a nagy-totál, amely a hírközlő, hír-magyarozó munka végét mu-tatja. Mármost azt, hogy a papírjaikat rakosgatva, go-lyóstollakkal zsebre dugva helyükről felállnak, majd a néző szeme láttára a stúdió-ból kiindulnak a közreműkö-dők.

Kiagyaltak, mesterkél-tnek, a sok műsorcsináló egy-mást váltó monológjai miatt pedig agyonbeszéltnék tar-tom a belgrádi tévé minden esti híradóját. Olyannak, amelyet aligha érdemes min-den különösebb változtatás nélkül lemásolni.

De hiába tartom én, a sze-gedi néző olyannak, ha a Magyar Televízió vezetői egészen másmilyennek tart-va nem tetőváltak az illető

Képernyő

műsorszerkesztet a közel-múltban megújított Tévé-híradó vázáként felhasznál-ni.

Mert az új magyar Tévé-híradó szinte mozzanatról-mozzanatra azonos a ju-go-szláv tévé híradójával. Mi-ként az, úgy emez is egy szerkesztőséget akar példáz-ni, s miként abban, úgy eb-ben is felelőtlen, monoló-gosdít játszanak a különfé-le műsorvezetők, kommentá-torok, riporterek — semmi-képp sem szűkszavúban be-szélve belgrádi kollégáiknál.

Most már mindkét, felénk fogható tévéhíradót agyon-beszélik — keseregnek vidé-künkön a képekre, filmudó-sításokra éhes nézők, akiket elsősorban megcsicsak a moz-gó filmtékercek, felvilan-gott képek s nem bizonyos, unalomig ismert arcok ér-dekelnének.

A „mérleg” tehát: nem-hogy javult volna, de — vé-le-ményem szerint — bizony romlott a minden esti mű-sor színvonala.

Talán valamelyik más stúdió hírközlő formáját kellett volna ilyen példás pontossággal lemásolni...

Akác László

Új acélöntő mű épül Ózdon

Az Ózdi Kohászati Üzemekben meggyorsították a dur-vahengermű elavult lemezsorának bontását. A helyén épí-tik fel ugyanis az évi háromszázötvenezer tonna kapaci-tású folyamatos acélöntő műt. A korszerű üzemben az acél-ból — egy hengerlési folyamat elhagyásával — úgyneve-zett kisbugákat öntenek majd. A számítások szerint ez-zel a módszerrel egy tonna acélból az eddigi nyolcszáz-harminc kilogramm helyett kilencszázhatvan kilogramm buga készíthető. (MTI)